

Morten Messerschmidts tale ved Dansk Folkepartis ekstraordinære årsmøde

Taler

Morten Messerschmidt
Formandskandidat for Dansk Folkeparti

Dato

23. januar 2022

Sted

MCH Herning Kongrescenter

Omstændigheder

Efter kommunalvalget i 2021 meldte forhenværende formand Kristian Thulesen Dahl ud, at han ville fratræde posten som Dansk Folkepartis formand. Den 23. januar 2022 afholdte Dansk Folkeparti et ekstraordinært årsmøde, hvor en ny formand skulle vælges. De tre formandskandidater var Martin Henriksen, Morten Messerschmidt og Merete Dea Larsen. Morten Messerschmidt vandt valget og blev Dansk Folkepartis nye formand.

Kære venner.

Det har været nogle hårde måneder.

Både for os kandidater, men også og ikke mindst for vores parti, for alle jer delegerede.

Der er blevet sagt nogle gnubbende ord, vi har måtte lægge ryg til lidt af hvert.

Jeg er endda blevet beskyldt for ikke at kunne mine Flemming Bamse Jørgensen sange.

Der blev jeg fandme gal.

Meget har jeg hørt altså, men.

Men der var engang en klog mand, der sagde, at hvis man må og skal gå igennem helvede, så bliv ved med at gå, lad være med at stoppe, hold hovedet højt, bliv ved med at gå, bliv ved med at kæmpe.

For uanset hvor store udfordringer vi bliver mødt med, uanset hvor meget modgang og modstand, så er der en ting, der kendetegner os i Dansk Folkeparti

– vi giver aldrig op, vi stopper ikke på halvvejen, og vi mister aldrig troen på os selv.

Fordi vi kæmper ikke bare for et parti, men for et land, for et folk og for vores alle sammens fremtid.

Fordi Dansk Folkeparti er mere end et parti, vi er en bevægelse.

Et folkeparti.

Og netop derfor, så har de andre, journalisterne og eksperterne, ikke rigtig kunne finde ud af at placere os, derfor så håner og mistroer de os.

Vi passer ikke rigtig ind i deres kasser.

Fordi vi, da ingen andre turde at sige det, var dem, der talte danskernes sag.

Turde være danskernes parti, ikke kun et arbejderparti, ikke kun et erhvervsparti, ikke bare et enkeltsagsparti, men et folkeparti, der sætter det danske folks ret til at forsvare og bevare det land, der er vort, først.

Og det må og skal være grundsætningen i den måde, vi arbejder på.

Danskerne først.

Når de andre tænker EU og konventioner, så tænker vi grundlov og dansk selvbestemmelse, danskerne først.

Når de andre tænker udlændinge og arbejdskraft, så tænker vi danskerne og sammenhængskraft, danskerne først.

Og når vi står sammen, så er vi umulige at komme udenom, fordi vi sætter danskerne først.

Derfor skal vi også vedstå os, vi skal vedstå os arv og gæld, vi skal erkende, når vi begår fejl.

Hvem her i livet begår ikke fejl?

Jeg skal være den første til at erkende mine.

Men ved I hvad?

Det vigtige er ikke, om man går igennem livet som et fejlfrit dydsmønster, det vigtige er, at man tør erkende dem og lære af dem.

Jeg tør godt sige, at jeg i dag er en bedre politiker, og sikkert også et bedre menneske, det kan I spørge Dot om, end da jeg blev valgt for første gang, selvfølgelig.

Og derfor skal vi åbent overfor hinanden turde tale om de ting, vi gør forkert, for det er den måde, vi bliver bedre, både som menneske og som parti.

Vi skal sige klart, over for de vælgere, der har mistet tilliden til vores parti, at vi har forstået de ting, som er gået galt i fortiden.

At vi burde være gået i regering i 2015.

At vi skulle have væltet Lars Løkke Rasmussen på Marrakesherklæringen.

Men vi skal i samme åndedrag sige, at vi har lært lektien, og næste gang, ikke hvis, men næste gang vælgerne sætter et borgerligt flertal, så begår vi ikke samme fejl.

Dansk Folkepartis styrke er nemlig, at vi kan rumme hinanden også med de fejl, vi begår, hvad enten det er hver især eller i fællesskab.

Og derfor bygger vejen til Dansk Folkepartis genrejsning også på, at I, vores bagland, bliver en langt større del af vores hverdag.

I hovedbestyrelsen, hvor alle ti storkredse bør have et direkte valgt medlem.

I byråd og regioner, hvor vores folkevalgte bør inddrages langt mere.

Vi skal samle vores parti, ikke splitte, ikke ekskludere, det er vejen frem.

Jeg har altid sagt, at Dansk Folkeparti på mange måder minder mere om en familie end om et parti.

For i en familie, der holder man sammen, også med den lidt irriterende onkel, der fortæller den samme historie for hundrede syttende gang.

Også med den lidt for ivrige tante, der bare er den første på dansegulvet hver gang.

Fordi det er noget mere end bare os selv, der holder os sammen, det er en sag, nemlig Danmarks sag.

Jeg blev ikke født til at være den, jeg er i dag, og jeg skylder så utrolig stor tak til utrolig mange mennesker for at kunne have gået den lange vej og i dag stå foran jer og bede mandat til at blive jeres formand.

Det har ikke været let, men I har været min motivation.

I har givet mig gnisten til at kæmpe.

Min barndom var ikke nogen dans på roser, det var knapt med pengene.

Jeg kommer fra et beskedent arbejderhjem med fem mindre søskende, så man hjalp til, hvor man kunne med at slå græsset og med at tage opvasken, vi lærte at sige pænt tak og tale ordentligt.

Det sidste kunne vi måske i Dansk Folkeparti godt minde hinanden lidt om.

Men jeg lærte også at drømme, og jeg lærte, at drømme kan blive til virkelighed, hvis man kæmper.

Også selvom livet kan være hårdt, også selvom man af og til må gå gennem drøje tider, og ved I hvad, uanset den modgang vi oplever, så har jeg ikke glemt at drømme, jeg har ikke glemt de ting, som Kristian også nævnte, hvordan vi sikrede både kronen og retsforbeholdet, jeg har ikke glemt de 21% af danskerne, der stemte på os i 2015, jeg har ikke glemt de 26%, der stemte på os året før, og jeg har heller ikke glemt de 465.000, der stemte på mig ved EU-valget i 2014, og ved I hvad, jeg tror også godt, de kan huske os, hvis vi sætter danskerne først.

Men det kommer ikke af sig selv.

Vi skal vedstå os, at det Dansk Folkeparti vi har i dag, det er netop kommet fordi en lille gruppe af modige og standhaftige folk for snart 27 år siden satte sig sammen netop med en drøm.

Så derfor tak Kristian, tak Pia og tak Poul, der desværre ikke er her længere.

Tak fordi I turde drømme.

Nu har vi jo ikke æresmedlemmer i Dansk Folkeparti, men hvis vi havde, hold op hvor ville I være selvskrevne.

Den arv, den skal vi nu løfte, vi skal stå ved den arv.

Og det gør vi ved, at når de andre taler om indvandringens velsignelser, ja så skal vi være dem, der klart siger, at ikke bare Danmark, men hele vesten altså befinder sig i en krig med islamismen, ikke ved Europas grænser alene, men også her midt i vores eget land.

Når de andre taler om topskattelettelser og erhvervslivet, så skal vi tale om højere folkepension og bedre forhold for de handicappede.

Når de andre taler om vækst og konkurrenceevne, så skal vi være dem, der taler om velfærd og socialpolitik, om en egentlig ældrelov, om bedre forhold for børnefamilierne, hvor vi sætter danskerne først.

Og når de andre taler om, at nu skal man også bremse EUs udvikling, så skal vi sige det klart: "nej, vi skal ud af det morads".

Dansk Folkeparti er et borgerligt parti, men vi er blå blot bløde hjerte.

Selvfølge skal der gribes ind overfor de høje elregninger, når markedskræfterne går amok, og selvfølgelig skal især de, der har mindst, pensionisterne, førtidspensionisterne, del lavest lønnede, hjælpes først, for nok er vi borgerlige, men vi er først og fremmest danske.

Vi vil et land, der hænger sammen, og hvor vi kan se hinanden i øjnene.

Derfor så skal vi også intensivere presset på den statsminister, der med åbne øjne brød grundloven, tog levebrødet fra hårdtarbejdende mennesker, medførte et milliardtab for statskassen og efterfølgende forsøgte at slette sms'er, så ingen kunne finde ud af, hvad der var sket.

Hver en sten skal vendes i den sag, og især efter den skandaløse rigsretssag mod Inger Støjberg er der ingen tvivl i mit sind om, at vores kære statsminister så ganske afgjort godt kan begynde at forberede sig på en lignende sag, selvfølgelig skal Mette Frederiksen stilles til ansvar.

Vores parti er ikke et enkeltsagsparti.

Vi er Danmarks ægte folkeparti, hvor alle har en plads.

Om man er til franske vine eller friske fadbamser.

Om man er til laksko eller sneakers og crocs, så skal Dansk Folkeparti være det parti, der kan samle Danmark.

Og kære venner.

Det kan jeg, men ikke alene.

Kun sammen med jer.

Med Martin, med Merete, med Kristian, med Pia, med mine kollegaer i folketingsgruppen, i EU, i byråd og regioner og alle jer fantastiske ildsjæle i hele landet.

Det er min drøm, det er også mit løfte, for vi sætter danskerne først.

Tak for ordet.

Kilde

YouTube.com

Kildetype

Transskription

Tags

Dansk Folkeparti, Politisk tale

Relateret

Merete Dea Larsens tale ved Dansk Folkepartis ekstraordinære årsmøde
23. januar 2022

Martin Henriksens tale ved Dansk Folkepartis ekstraordinære årsmøde
23. januar 2022

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/morten-messerschmidts-tale-ved-dansk-folkepartis-ekstraordinaere-aarsmoede-2022>